

t
č v
o e
s r
o c
k n a e
o h
h c
r á
a d

t. r. f
i
e
l
d

f
i
e
l
d t. r.

T. R. FIELD

Kosočtverce na obradách

T. R. Field
22. XII. 30.

V PRAZE

1930

Úvodem

Žítí s otevřenýma očima řádku let v Americe, další v Anglii, další v Německu a vrátit se do rodné země jako zralý muž, to je legitimace, která opravňuje k vstupu do literatury. Stačí-li lyrikovi invence, satyrik musí mít k ní i zkušenost. Ta, jen ta, vede k radikalismu pravému a účinnému. Pohled, jí zostřený jako čočkou, je objevitelem i krásného i groteskního. Literární realizace vidu určuje si svou metodu. Epigram (r. grot.) je obnažení lidské malichernosti nespočetných tváří, má tedy v nás půdu obzvlášť kyprou.

Stanoviti cenu této knihy epigramů je ovšem záležitostí kritiků. Pokládám však za nutno zdůrazniti u nás vzácný případ, kdy autor, dnes čtyřicetiletý, předkládá knihu první, zatím co naši třicetiletí rychlopisci pomýšlejí na sebrané spisy.

Karel Prach.

*Své ženě Vilémě R. Fieldové
věnuje autor.*

Každé ajta má své alebrž!

*Výsledek své neúmorné píce
uložil jsem v tomto arcidíle.*

Kosočtverce na ohradách

Pegásek mi zařval u Karabce — —
a tak jezdím na drožkářské herce!
Kudy jedu, drzou rukou chlapce
na ohrady kreslím kosočtverce.

Brání mi v tom, arci, mermomocí
filistři. Však právem se mne bojí!
Před kosočtverců mých tajnou mocí
žádná z jejich ohrad neobstojí — —

C é z a n n e, zemřev, proslavil se rychle
větou, která dost se cituje:
Podle válce, kužele a krychle,
neb dle koule vše se formuje.

Avšak to jsou liché třesky plesky.
Pravdu najít musí, kdo ji hledá!
Kosočtverec formoval nás všecky — — —
Toť fakt, který popřítí se nedá!*)

* *Samá láska k Seifertovi
činí verš ten opět nový*

Života mého pestrý běh

První čin můj samostatný
v Taverně měl konec špatný.
Musil jsem si sám být hostem,
banket zakončil jsem postem.

Místodržitelský úřad,
ten mi nedal najíst kuřat.

Škola řečí Polyglotta
byla ještě horší slota.

Zato ale Cunard Line
byla pro mě příliš fajn.

V tiskárně bych se byl udřel
k smrti, dřív než bych byl umřel!

Tak jsem se vším flák
a šel na Václavák — — —

1927

Polyglotta - 1918

Slunce čumí do vesmíru
jako Filip na jelita —
Pusta stojí v ulic víru
Škola řečí Polyglotta.

Ve válečné kuchyni se
bezstarostně vaří,
kde se ruka k ruce vine,
tam se dílo daří!

Osud mlýnek připravuje,
slunce praží kafe,
Vltava, hle, s hrncem vody
ke kamnům již cape.

Brzy bude dovařeno —
ach, to černé mokka!
Však mi radostí již předem
slzy kanou z oka —

Nebude již ve frontě stát
mužům, dětem, ženám —
Bído života, já tebe
přece jen rád nemám!

Pusta stojí v ulic víru
škola řečí Polyglotta.
Slunce čumí do vesmíru
jak ten Filip na jelita!

Rozhovor s Pánem Bohem

Pán Bůh si do mne stěžoval,
proč prý mě jenom udělal,
že se zaměstnání lekám,
bůhví, nač tu vlastně čekám?

Inu, Otče Všemohoucí,
jsem v té věci nemohoucí.
Čekám, až se s nebes nahna,
vytáhneš mě z toho bahna!

— — — — —

Hřeš — nehřeš, Bůh od toho, aby trestal.

Pražským dámám a jejich běžencům

Třebas máte jiný mozk, vy
inteligentové z Moskvy;

třebas ruské vše je větší
a vše české rázem předčí;

třebas kilogram je pudu
lehčí: já vždy tvrdit budu,
že jak jindy husy smělé
Kapitol, tak pražské dámy
zachrání náš prestiž samy
před závistí Moskvy celé;

neboť pohlavní 'jich pud
váží víc než ruský pud!

Filosof

Vždy velký byl jsem filosof
a kříž svůj nesl beze slov.
Snad mnohý ani nevěří,
že snídám oběd k večeři!

— — — — —

Kde děd, tam vnuk — ni o píd dál!

1917

14

Dobročinný čaj

Ženy mají arci, pánové,
srdce, ale — marcipánové!*)
Obzvláště pak pražské dámy —
Ty když najdou staré krámy,
pořádají bazary
pro všeliké lazary.
Každá přinese vše, co jí napadne,
dobročinnosti tím zastře zrak;
co zač stojí, to hned druhá ukradne,
takže zbude na konec jen brak.
Ten se potom »s klidem«
prodá dobrým lidem —

Plyšové kup album! Hle, jak září
na něm štítek z mosazného plechu!
Převkusný to rámeček drahých tváří —
Nebo rodině kup pro potěchu
obrázek zde, podoba to suku,
na něm šnělančáft i s kouskem mechu.
(Aby malíři hrom zchromil ruku!)
Na hodiny čas svůj dokukavší
nemáš-li, kup alespoň mast na vší —

Pak — již zdarma — blízký stánek
dá ti číšku teplých scanek
a to je ten — aj! —
dobročinný čaj.

— — — — —

* Hnea, Kalidáso, přelož do sanskrtu
ten dlouhý rým, neb přehni roven chrtu.

15

Básník a klobásník

Švarná dcera klobásníka
zažrala se do básníka.
On však lepšího je gusta,
zažral by se spíš do burta!

— — — — —

1917

Když je nouze nejvyšší,
tak je člověk — nejnižší.

16

Život

Krátký, ale klopotný
života je most.
Novák nebo Novotný!
Přejdeš — a máš dest.

Neomylnost boží

Když se někdy Pán Bůh — takto neomylný —
přece jenom zmýlí,
prodlouží ti život tak, že
umřeš dlouhou chvílí.

2

17

Reforma kalendáře

Kdybys byl i sebe větší mudrc
a si hlavu třebaš o zeď udrc,
neuspíšil bys nám jara příchod,
ač znám z nesnáze té snadný východ — — —

Nad reformou kalendáře seděl
jsem a zjistil, že lze o pět neděl
v zimě jaro blíž k nám posunout.
Stačít jedním dnem jen v roce hnout!

*Kdyby jednadvacátého ledna byl únor,
tak by bylo — — třetího března!!!*

Šlachtic

Naše slavná familie
v Čechách od pradávna žije.
Jako pes mám dlouhý rodokmen,
víc mi nezáleží na ničem.
K smíchu je mi věda, básnictví,
není nad to moje dědictví!
Umřela mi teta Líza,
připadla mi paralysa — — —

Spílej — a pravda nedaleko!

Práci čest!

Podle chvalného se u nás zvyku
ve dne v noci pracuje.
Ve dne dělník dělá — — — do kbelíku,
v noci občan — — — obcuje!

Dobrého po málu — a práce dobrá!

Pomník Palackého

Kdopak ti, starý dědku,
tak zdeformoval lebku?
Někdo tě do ní uhodil,
či jsi se tak už narodil?

I to to! — praví Palacký —
Živ — byl jsem chlapík fešácký.
Teprve co spím v Pánu,
mám takovouhle r á n u!

1920

Dřepem světem !

Předpažit,
rozpažit,
všechny nohy v bok!
Vyskočme,
uskočme,
když se blíží sok!
Vždyť jsme, bratři, ta chasa,
která dělá hopsasa;
hopsa sem,
hopsa tam,
poskokem — poskok!

K svému svůj,
každý stůj
rovně jako snop!
Silná páž
vlasti stráž,
nepřátelů hrob!
Však až prindem do drepu,
Vyhrajem vše po slepu;
zpříma hled,
hurá! v sed!
hopsa, hejsa, hop!

1912

Symbol věčnosti

Na světě jen jitrničky
zachovají tvar svůj vždycky.
Ani když je sníš, ty hejle,
neztratí tvar — — jenom špejle!

Prosinec

Bude zima, bude mráz,
kam se, ptáčku, kam schováš?
Skočímť já do záchodu,
stáhnu za sebou vodu!

Perpetuum mobile

Co se nepodaří kóni,
podaří se kobyle.
Objevil jsem — v potu tváři —
perpetuum mobile.

Jsou to žapy — obyčejné —
na stěně mé světnice!
Neustále — a vždy stejně —
hýbou jimi štěnice.

Žapy = nástěnné talířovité hodiny.

Herakles na rozcestí

Autor prosí P. T. pány Herakly, aby
nežalovali, neboť předem vše odvolává.

Herakles na rozcestí

ABCD Bohužel

EFGH Bohudík

EFGH Čertužel

ABCD Čertudík

Nevěřící Tomáš

Veliká to byla chyba,
že už před lety — velryba
nespolkla místo Jonáše
nevěřícího Tomáše.

*Učené hádání o zaručeně pravém
padělků Rkk, t. j. o Rukopisu kocourkovském.*

Hanka, Linda, Svoboda: Zakrakoce v hradě vr...
Prof. Mareš: To se vr...
Prof. Zubatý: To zas pr...

Svatopluk Čechoslovák

Svatopluk Čech dobrou vlastnost
měl — ač neměl hojnost všeho.
Grejcar uložil jda přes most,
nu — a dnes — ten most je jeho!

Profesor Zubatý

S čím kdo zachází, s tím hyne,
věčně svatá pravda ta!
Zubatou sis vzal, čas mine,
vezme si tě — zubatá.

Karel Čapek

“Já se rodím!” — chacha! chichi!
Diváci až pláčí smíchy
a já spíše “Rodil bych!”
když má tohle budit smích.

Maturitní otázka

Když se do jednoho barelu vejde 50 karlů
a barel čapek stojí 50 starých bel,
zač stojí karel čapek?

Adam Stvořitel

dodává podnikatelská firma oBři Čapkové
spol. s roz. om.

Dnes již věřím, že byl Darwin osel
a že člověk od Adama pošel,
od Adama, totiž Stvořitele,
díla Čapků rodiny to celé;
neb když divadlo se prázdnilo jak břicho rance,
lidi z toho pošlé odvážela ambulance.
Těžko tomu sice věřil bys,
ale zde je nová Genesis:
Stvořitel stvořil Adama,
Adam stvořil tele,
tele — “Stvořitele”,
tedy
Stvořitel stvořil Stvořitele
— — — — —
Proto smekněme čapku
a slavme slavně slávu slavných Čapků!

Kazírodinnýmír Stanislav Neumann

Jsem apoštol Nového žití,
proto též, od žen svých utek,
děti jsem opustil bez bázně, hany —
Rytířský věru to skutek!
Jsem apoštol Nového žití,
lačně jež chytám jak hltavý kajman,
spletl jsem Nové Strašecí s Vinohrady Král.,
udělal z toho Nový Graal,
jsem Kazimír Stanislav Neumann — — —

Josef Váchal

skřet vršovický, koruna bludařstva olšanského.
(Štruplák*) à la Limerick.)

Malíř čmertů Josef Váchal
nekřesťanskou knihu spáchal.

Text a stvůry satanské
načisto jsou křesťanské
a tak nekřesťanská je na
knize té jen její cena!

*Cena vyvolaná v X. Zinkově
knižní aukci Kč 2000.—
Ačkoli dražebce klepal div mu
neupadla ruka,
nepodal nikdo . . . ani fuka!*

*) Štruplák = báseň nebo píseň pro lidi, kteří mají
místo uší štruple

Jiří Wolker

Jde o život, kde trumfem kule!
S tím trumfem kdo si popílí,
ten všechny kule vystřílí,
dřív nežli uplyne hry půle —

Tys v karty hrál, trumf "kule" byl
a čert ti sedmu podrazil
řka drsně: "Tu ber, kule!"

Ač viděls prohru žití hry,
děls klidně, hledě na karty:
"Nuž tedy — t u b e r k u l e ."

Tak dříve ještě nežli došlo k poslednímu štichu,
trumf poslední jsi položil a šel spat v rodnou láchu.
Tam na moravských nivách kdesi v božím míru spíš
a pouhým dechem srdce lidská z mrákot probouzíš —

Karel Toman

a

Lesní Panna

a

Jindřich Hořejší

Staříčkový bard Karel Toman
položil se na otoman.
Zareptala Lesní Panna:
"Dlouho dost jsem spala sama!"

— — — — —

Hořejší že byla a on dolejší,
narodil se z toho Jindřich — Hořejší.
Však to také bylo pro nás štěstí,
neboť nám teď hraje — *hudba na náměstí.*

Viktor Dyk

napsal pro obveselení Dona Quijota a pro zarmoucení
čtenářů:

V sadě zraje rybíz,
má panenka kdybys — —!
V sadě zrají třešně.
Milý hochu, dnes ne.
V sadě zrají hrušky.
Hoch byl u děvušky.
V sadě zrají atd. atd.
viz Polívkův "Rostlinopis".

V sadě nám zraje cokoli —
Dyku, chceš říci nikoli?
Na příklad zraje tam kedluben —
panenka tluče na buben.
V sadě též zraje mrkvička,
čtenáře raní mrtvička.
Teprve zrají sic hadince,
tys však už dozrál do — blázince!
V sadě, hle, zraje tulipán —
honny soit qui mal y pense*)
Víc už tam nezraje nic —
Dyku, máš vztek? Tě pic!

*) Voni sou taky malý pán.

Zblbnutí T. R. Fielda ze

Zmoudření dona Dyka

Tragedie o 2 řádcích od Viktora Quijota.
(Obsah celé hry viz pod čarou.)

Když se dítě narodí,
pec prý spadne — krb ne;
na varhany se hodí
píšťaly — ty z vrb ne!
Neustálé soužení
stálé lidi zdrbne,
z blbých lidí zmoudření
moudrý člověk zblbne.

— — — — —
(Opona se zvedá.)

Sancho: Co tak kýcháte, done Quijote?
Don Quijote: Kýchám na Sanchu, chci radši Anču.

(Opona padá.)

František Langer

Těsná jesti brána slávy!

— Malý duch — živ projde —

Velký se však do ní vejde,

až když tělo pojde.

Franta Langer šel — na vandr,

i k té bráně došel

a jak *velbloud uchem jehly*,

tuze snadno prošel.

Jsi-li tedy spisovatel,

toho vždy buď znalý,

že je v říši velkých duchů

i sám VELBLOUD malý!

Vladislav Vančura

Nad oudol slz povznesený horal
pole orná a válečná zvoral.

Zoral — osel — udělal co třeba,
pekař Jan Marhoul teď peče
papírový chleba.

Rozmarné léto se ke konci chýlí,

Poslední soud ti budiž milostivý!

Malířský zádrhel

Chápu, jak by asi chutnal

chleba na víně s malínským křenem,

ale

nechleba na víně s křenem malínským,

to děkuju, nechci,

z toho kouká pěkný svinstvo!

Přítomnost

Podle Einsteina je všechno relativní,
minulost tak, jako budoucnost — —
Přítomnost jen není relativní,
nýbrž absolutní — přítomost!

Hospodyňky!

Navštivte na Klárově stánek
firmy T. R. Field!
Dostanete zdarma *Peroutku*
značky *Ferdinand*
na mašlování vašeho nádobíčka.

FERDINAND
je nejlepší
PEROUTKA
PŘÍTOMNOSTI

Generál

Gajdoš a generál, ba! také chtěl
kdys bejt drem,
stříbrný důdlsak má u perglere
šejdrem.

* * *

Křesťan a Žid
jeden je lid.
Hůl na Židi — podle Friče!
Na křesťani — řádné biče — —

Arnošt Procházka

Seděli jsme spolu
u jednoho stolu
a jen jednu větu řekl jsem ti suše:
Z Prostibola duše sprostě bolí duše!

— — — — —

Dávno dohárala žití tvého svíce,
u jednoho stolu nesejdem se více.
Chce-li dnes kdo vědět, co mou duši leptá,
“Proč tě bolí duše?” at se suše zeptá!

Hasiči, jen has ty necky a nech shořet pouze knihy, které napsal Hais Týnecký!

Necky hoří vedle chyše,
v které týnecký Hais píše.
Kéž by radši psaly necky,
a hned shořel Hais Týnecký.
Přál bych mu, ač citlivý
jsem, ten konec hrůzlivý — — —

Z. Matěj Kuděj,

Poslouchaj, Kuděj,
voni nás nuděj!
Až si přečtu jejich knížku,
tak mě hned zbuděj
a víc už nepíšou ani bée,
sice jich zbije *rvavý Holybee!*

Jaroslav Seifert

*Motto: Nenamlouvej nám, ty kokto,
co ti namluvil Jean Cocteau,
dej si radši cocktail
a tím denně kloktej!*

Po koncertě! V šatně
prohlásilo kuře:
„Slavík zpívá špatně.“

— — — — —
Seifert ještě hůře!

Karel Teige

Karel Teige — padada,
na mozek co napadá...
Vedle Teiga
ruská tajga
kvetoucí je zahrada!

Básník ulice

Dobře věda, kam ty časy spějí
snažil jsem se psátí úsporně,
příště chci však psátí ještě úsporněji.
Ba, než klesnu v proletářský rov,
budu psátí vůbec — beze slov!
Budu psátí v prachu, vichřici,
koštětem po pražské ulici — — —

T. R. Field

Narodil se úplně blbý.

Matka ho s jistým sebezapřením donosila v batohu.

V první obecné se zbláznil z abecedy.

Později přetrpěl zápal povřísel.

V mužných letech, když si to všechno

v jasné chvílce uvědomil, vrhl se

v sebevražedném úmyslu na koleje

dráhy spisovatelské.

T. R. Field

KOSOČTVERCE NA OHRADÁCH

Uspořádal

Karel Prach

a

vydal

J. E. Novák

Praha-Spořilov

jako první svazek

Edice L o m i k e l

Vytiskla

Fma Gráf a Stricker

Praha XI

V říjnu 1930

JAROLÍM HLADOVEC

Můj: kamarád a punčochář.

**Na Sahaře statečného lovce,
který ponožky měl od Hladovce,
napad' lev a hned ho roztrhal.
Masa syt, lev šílený měl nápad,
jal se ponožky též divě sápat
a ač sám se při tom potrhal,
ponožky dál byly jako nové.
Proto kupují dnes módní lvové
na památku toho lovce
ponožky jen od Hladovce!**

